

Open brief aan Minister Verhagen naar aanleiding van zijn antwoord op onze vragen betreffende zijn deelname aan een CIDI-Conferentie in het Vredespaleis

Leusden, Culemborg 26 april

2010

Uw referentie: Dam-253/10

Excellentie,

Hartelijk dank voor uw brief van 8 april, in antwoord op onze brief van 26 maart jl..

Op een aantal van onze overwegingen gaat u niet inhoudelijk in. Vandaar dat wij onze vragen op die onderdelen nader toespitsen.

Onze verbazing betrof o.a. de plaats waar het CIDI-symposium gehouden werd, nl. het Vredespaleis waar het Internationaal Gerechtshof zetelt. Een locatie die mede om die reden van grote symbolische betekenis is.

U stelt in uw brief dat u als minister van buitenlandse zaken geen zeggenschap heeft over de wijze waarop gebruik wordt gemaakt van het Vredespaleis. Dit gegeven laat o.i. onverlet dat u de vrijheid en mogelijkheden hebt om op uitnodigingen, zoals deze door het CIDI gedaan, rekening houdend met de geplande locatie, niet in te gaan. Temeer daar u in het vervolg van uw brief duidelijk blijkt geeft zorg te hebben over de mensenrechtensituatie in de bezette Palestijnse gebieden. Onze vraag is: hebt u, gegeven de blijvende bezetting door Israël van de Palestijnse gebieden geheel in strijd met het Internationale Recht en de voortgaande verslechtering van de mensenrechtensituatie in de Palestijnse gebieden, overwogen om die reden niet aan het symposium deel te nemen? En waarom hebt u dan toch besloten aan de uitnodiging gehoor te geven?

U stelt in uw brief dat Nederland, zowel bilateraal als in EU – verband voortdurend aandringt op respect voor de mensenrechten en het internationale humanitaire recht, bij alle betrokken partijen.

O.i. geeft u daarmee een te rooskleurig beeld van de politieke realiteit: een niet onbelangrijke betrokken partij, Hamas erkent u nl. tot dusver niet als gesprekspartner. Nederland erkent immers niet de verkiezingsuitslag in de Palestijnse gebieden. De gedurende korte tijd functionerende 'regering van eenheid' werd effectief door diplomatieke druk van buiten het werken onmogelijk gemaakt. Sindsdien is de politieke situatie aldaar toenemend verslechterd.

Veel Palestijnen beschouwen het negeren van de verkiezingsuitslag en het politiek isoleren van Hamas als één van de kwalijkste politieke maatregelen die Israël en het westers bondgenootschap tegen de Palestijnse samenleving namen. Het is bovendien opvallend, hoe vaak er met verschillende maten gemeten wordt. Met diverse door Nederland of NAVO als terroristisch aangeduide organisaties wordt gesproken, zoals, op verschillende niveaus met de Taliban. Vreemd genoeg niet met democratisch gekozen organisaties waaronder Hamas. Het niet de jure erkennen van de staat Israël kan in dit licht bezien toch nauwelijks als een serieus te nemen argument gelden.

De bezetting door Israël duurt al meer dan 40 jaar; en minstens zo langdurig wordt o.a. door Nederland gedoogd dat Israël resoluties van de Verenigde Naties negeert. U dringt aan op het respecteren van mensenrechten en u spreekt uw zorg uit over het nederzettingbeleid en het op de Palestijnen uitgeoefende geweld.

Onze vraag: is gezien de reactie van de staat Israël op soortgelijk uitspreken van zorg en het aandringen op naleving van mensenrechten, nl.: het voortdurend negeren daarvan,

de tijd niet aangebroken om te zoeken naar andere middelen die Israel ertoe kunnen brengen om zich te houden aan internationaal geldende rechtsregels?
U kunt toch niet tevreden zijn over het effect dat uw aanspreken van Israel als goede vriend heeft? Of anders gezegd: moet men als vriend van Israel niet krachtiger optreden om te voorkomen dat Israel een gevaarlijk geïsoleerde positie verkrijgt in de volkerengemeenschap?

Ir. A. Hoelen, namens Werkgroep Keerpunt, Stadhouderslaan 5, 3832 AB Leusden.
033 4940502

en

Ds. J.M. den Hertog, namens Stichting Vrienden van Sabeel Nederland,
Goilberdingerstraat 39, 4101 BN Culemborg. 0345 518421

Namens beiden,

Jan M. den Hertog

P.S.: met dank aan Jan van der Kolk voor tekstuele bijdrage